

GICOFF INFORMATION

Nr. 2 1977 – ÅRGÅNG 8

Pascagoula-fallet:

LYFTES IN I ETT UFO!

**Ljusstråle från UFO fällde
19-årig yngling till marken**

Sven-Olof Fredrikson

UFO – ett problem för ALLA

■ Många har under de senaste månaderna satt in mer pengar på vårt postgiro än vad som krävs för att bli medlem. Flera har dessutom skaffat oss nya medlemmar genom att tipsa bekanta och andra om GICOFF. Jag vill här passa på att tacka alla er som ställt upp och hjälpt oss på detta sätt. Speciellt vill jag nämna Boris Jungkvist som i många år varit vår bästa "inpiskare" och på så sätt skaffat oss många medlemmar. Egentligen borde jag nämna fler men det blir då svårt att dra en gräns. Ni är så många som på något sätt stött oss. Tack ska ni ha.

GICOFF har alltid hävdats att ufologin är något allvarligt. Ufologin får inte vara förbehållet ett antal ideellt arbetande föreningar och en del andra intresserade. Det borde mer eller mindre engagera de flesta. Och då inte bara i form av dåliga veckotidningsartik-

lar. Samhället i dess olika skepnader måste börja jobba med ufologin. Detta är en nödvändighet för att föra ufologin framåt. "Amatörer" som saknar både tid, pengar och kunskaper kan inte komma så långt som vi idag. "Amatörerna" kommer alltid att behövas, men för att komma närmare måste dessa arbeta ihop med myndigheter och vetenskapliga institutioner. Detta är något som jag personligen är övertygad om. Jag är inte övertygad om att flertalet aktiva ufologer i Sverige håller med mig idag. Jag tror däremot att det inte dröjer så många år innan alla är överens om att det är så den bistra sanningen ser ut.

En sådan här slutsats måste givetvis påverka UFO-arbetets inriktning. Det måste i fortsättningen bli en förstahandsuppgift för alla allvarligt syftande ufologer att få igång
Forts sid 22

ORDFÖRANDE:

Sven-Olof Fredrikson

INFORMATION – Göteborg:

Sven-Olof Fredrikson
Stobéegatan 28 B, 416 53 Göteborg
Tfn. 031/21 87 10.

Medlemsdagar under året 1977:

22.3 19.4 24.5

6.9 11.10 15.11 13.12

GICOFF-Information utkommer med 6 nr/år. Medlemskap (där pren. ingår) 75 kr/år. Enbart prenumeration 45 kr. Postgiro 42 85 03-7.

Annonsspriser: 1/1-sida: 295 kr, 1/2: 170 kr, 1/4: 95 kr, 1/6: 70 kr, 1/8: 55 kr. Kraftig rabatt vid återkommande annonsering.

EFTERTRYCK FÖRBJUDES utan särskilt medgivande.

RED o ANSVARIG UTGIVARE, LAYOUT:

Björn Högman

PRENUMERATION – DISTRIBUTION:

Jörgen Karlson
Box 3007, 422 03 Hisings Backa
Tfn. 031/52 54 75.

ANNONSER:

Björn Högman
Bergsjösvägen 20, 415 21 Göteborg
Tfn. 031/48 41 12.

INNEHÅLL:

Bokrecension	3
Lyftes in i ett UFO	4
Bäst att huka sig...	10
Ljusstråle fällde yngling...	12
Rymd-Teknik-Forskning	16
UFO över Sverige	18
UFO-kongress i Mexico	24

• Böcker • Böcker • Böcker • Böcker • Böcker •

Som alla vet är tillgången på svensk UFO-litteratur synnerligen begränsad. Åke Nilsson skriver här om en bok av Adolf Geigenthaler: UFO:s ausserirdische Weltraumschiffe existieren wirklich – UFO:s utomjordiska rymdskepp, existerar verkligen.

TYSK SAMMANSTÄLLNING

Geigenthalers bok är mycket intressant även om det ibland kan vara svårt att hänga med när författaren rör sig med invecklade fysiska och parapsykologiska begrepp, delvis självuppfunna – vilket antyder att han påverkats av tidigare studier.

Boken utkom på Ventla Verlag år 1976 och författaren kallar den en "Fack- och lärobok i ufologi". Den finns hittills endast på tyska språket.

Adolf Geigenthaler är 70 år gammal och utbildad maskiningenjör. Åren 1935 och -36 var han teknisk ledare för en foto-expedition till Främre Indien. Expeditionen gick ända upp till Himalayas bergsområde och till staten Sikkim vid tibetanska gränsen. Redan i Indien hade Geigenthaler kommit i beröring med flera religiösa föreställningar och riter i Fjärran östern. Alltsedan 1961 har han åhört föredrag och läst referat av psykolog och meditationslärare i i München om psykologi, parapsykologi, religionsvetenskap och meditation samt kompletterat sitt kunskande med studier. Sedan 1968 är han aktivt verksam inom den välkända tyska UFO-föreningen DUIST och verkar för att få igång ett samarbete mellan vetenskapsmän och ufologer i UFO-frågan. Han är dessutom flitig medarbetare i UFO-Nachrichten.

De tusentals observationer som gjorts av vitt skilda personer över hela jorden de senaste 25 åren, uttalanden av kända vetenskapsmän, såväl amerikanska som ryska, astronauters uttalanden och fotografier, kända politiker, flygofficerare, de många kontaktfallen m m utgör enligt författaren tydliga bevis för UFO:s existens, om man

blott studerar, analyserar och drar de logiska slutsatserna.

I sin egen bevisföring utnyttjar författaren bl a de fantastiska prestationer som UFO:s utför, det bör rimligen vara belägg för att de är utomjordiska. Likaså hävdar han att de fysikaliska lagar som gäller på vår planet ej behöver vara likartade i hela universum, varvid han även utvecklar sin teori om de- och rematerialisation samt teleportation. Teorin att de fysikaliska lagarna inte är homogena i hela universum har även stöd från en del vetenskapsmän.

Forts sid 23

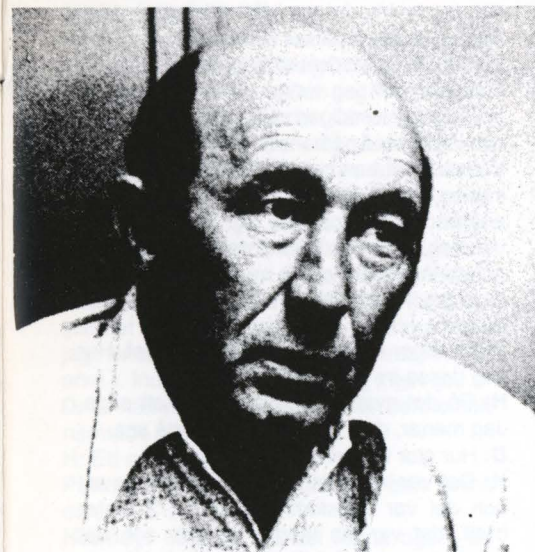
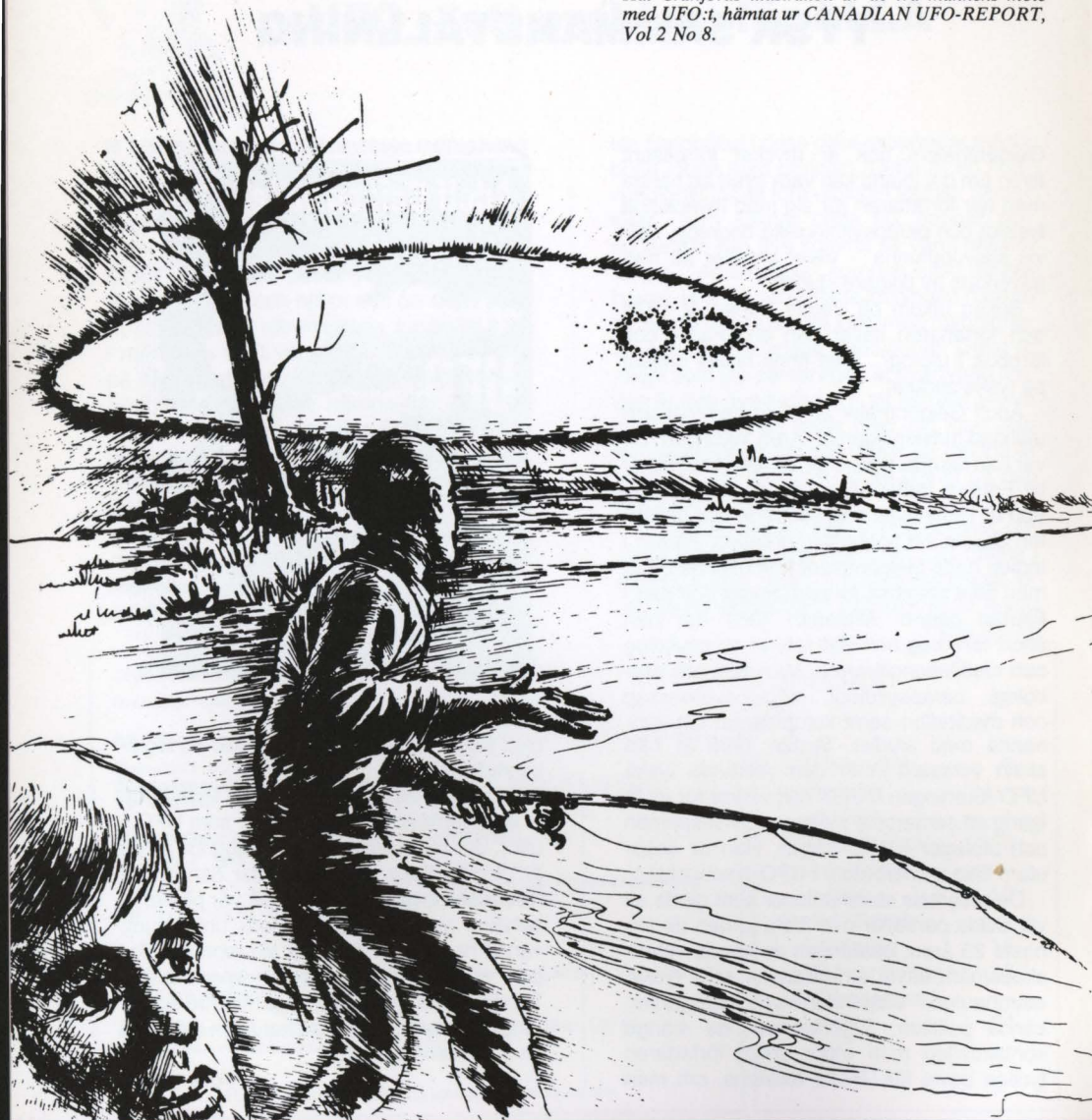

TOP SECRET

Pascagoula-fallet: LYFTES IN I ETT UFO!

Översättning: Leif Nilsson

Hal Cranfords illustration av de två männens möte med UFO:t, hämtat ur CANADIAN UFO-REPORT, Vol 2 No 8.

Charles Hickson

Sent på kvällen den 11 okt 1973 råkade två varvsarbetare, 32-årige Charles Hickson och 19-årige Calvin Parker, ut för något mycket märkligt. De stod och fiskade i Pascagoula-floden (Missouri, USA) när ett blått ljus närmade sig. Hickson blev paralyserad och lyftes ombord i en farkost där han undersöktes innan han fördes tillbaka till piren. Unge Parker svimmade och minns i vaket tillstånd knappast någonting av den skrämmande händelsen.

Incidenten blev otroligt uppmärksam, eftersom det var en av de få i den stora UFO-vågen 10-19 okt -73 som myndigheterna vågade släppa ut en del

uppgifter kring. Hickson och Parker var enkla, oskolade människor och borde lätt kunna misstänkliggöras. Press, radio och TV fick kasta sig över dem.

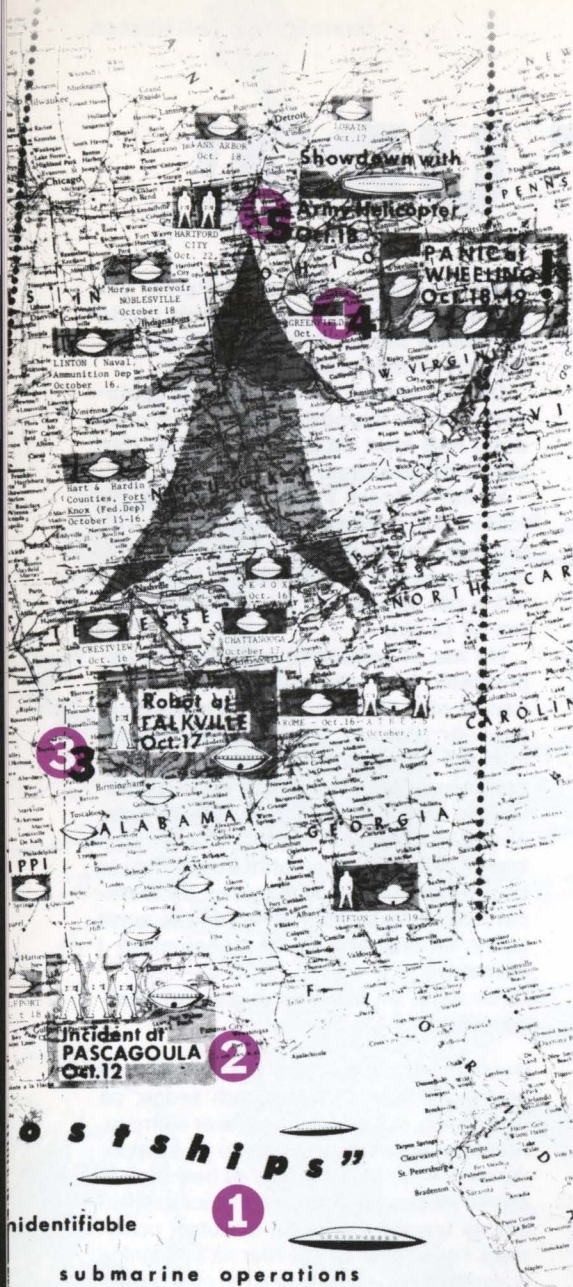
De fick senare berätta om sin upplevelse under hypnos och det stod efter detta helt klart att deras uppgifter inte kunde ifrågasättas.

Vi har tidigare i GICOFF-Information (nr 6, 1973) berättat om Pascagoula-fallet. Det omnämndes också i nr 6, 1976, som ingående i UFO-vågen 10-19 okt -73 - där uppges att det inträffade natten till 12 okt.

Nu har vi lyckats få loss ett förhörprotokoll från utfrågningen av de två den 12 okt -73. Eftersom det huvudsakligen är Hickson, Parker och överstelöjtnant Derrington från säkerhetspolisen som uttalar sig, kallas de i fortsättningen bara H, P och D. De övrigas namn är utskrivna. De två vittnen som kunde bekräfta att ett blått ljus syns vid floden, var Raymond Broadus, polisofficer och verksam som övervakare, samt Larry, innehavare av en bensinmack i närheten.

Här följer en översättning av originalutskriften:

Derrington: Jag tror det är bäst att låta dem berätta allt som de minns, och sedan, på uppmaning, få förklara vissa saker närmare. **Hickson:** Igår kväll - jag arbetar på skeppsvarvet och när jag kom hem så beslutade vi oss för att åka och fiska. Men tidpunkten var inte så bra med tanke på tidvattnet och vi stack inte ut med en båt eller nå't. Vi tänkte vi skulle gå ner - jag vet inte om ni är bekant med området där spannmålsmagasinet finns - på den vänstra flodbanken där varvet ligger. Så vi fiskade ett tag där och hade ingen tur, så jag sa åt Calvin, som var med

Kartan visar UFO-vägen över USA 10–19 okt 1973. Ända från Mexikanska Golfen upp till de stora sjöarna i norr svepte "underligheterna" fram. I detta nr berättar vi om det märkliga Pascagoula-fallet där två män lyftes in i ett UFO.

mig, att det nog var bäst att vi gick lite uppströms mot varvet. Jag hade fiskat där tidigare och tyckte om det. Vi hade inte varit där så länge – vi satt på banken med våra spinnrullar – när det plötsligt hördes ett ljud. Eller snarare ett surrande. Jag vet inte varför jag vände mig om. Jag antar att det var för att se vad det var. Det var ett blått ljus – ett verkligt skarpt blått ljus. Det kan ha varit purpurfärgat eller något liknande. Jag menar, jag tyckte det var blått när jag såg det. När jag fick syn på det tycktes det upphöra. Jag skulle tro att det var ungefär 8–10 meter ifrån oss, och jag visste inte vad jag skulle tro. Jag var verkligen rädd. Jag var skrämmd och jag förstod på hans (Calvin Parker) uppträdande att han också var det. Det tycktes inte ha någon dörr. Det såg ut som om dess ena ände bara öppnade sig. Tre saker kom ut – och de nuddade inte marken – bara flöt, ni vet, långsamt, ca en meter över marken. Och jag kunde inte tro det. Jag var helt enkelt...

D: Ni säger att tre saker kom ut ur det. Hur såg dessa tre saker ut?

H: På det avståndet är det svårt att säga. Jag menar, dom var ju alldeles inpå oss.

D: Hur stor var saken som svävade?

H: Det var inte runt. Det tycktes vara ovallt och det var uppskattningsvis 2 1/2 meter brett, det var lite längre än det, och det måste ha varit 2 1/2 meter högt. När de närmade sig oss – en på varje sida om mig – men jag kände ingenting när det rörde vid mig. Och förvånansvärt nog så bara lyftes jag upp från marken.

D: Ni lyftes rakt upp från marken?

H: Och jag var så rädd så jag märkte inte vad de gjorde med honom. Och dom bar mig genom den här – vad det nu var – och när vi var inne i den här saken hade jag ingen känsla av att jag rörde vid något. Hela rummet tycktes glöda. Jag såg inte några fasta ljuspunkter – det bara glödde därinne. Och jag såg inte några instrument, fastän jag såg saker som jag inte vet vad det var. Det fanns saker därinne.

D: Vilken tid på dagen var detta?

H: Det var på natten.

D: Vilken tid?

H: Jag vet inte exakt vilken tid det var, för jag har ingen klocka. Det var ett bra tag efter att det blivit mörkt.

D: Ett bra tag efter att det blivit mörkt?

H: Ja. Jag vet inte – det liknade ett öga – men det var en stor sak, som en glob – men det bara rörde sig runt omkring mig.

D: Denna sak, eller individ som följde efter er, ni har ingen aning om vad det var?

H: Jo, det har jag. Den hade karaktären av en mänsklig varelse, men den hade inga händer. Den hade klor, eller något liknande.

D: Kan ni säga om den såg mer mekanisk än mänsklig ut?

H: Nej. Jag vet helt enkelt inte om den såg mer mekanisk än mänsklig ut. Jag tyckte de såg ganska bleka ut. Och jag minns speciellt att på vad jag trodde var deras fötter, fanns det inga tår eller nåt sånt. Den var bara nästan rund. Det tycktes som om det bara var skinn de hade på sig. Men jag såg inga kläder. Jag vet inte om jag var alltför rädd, men jag kunde inte se nåt slags hår eller liknande på dem. En av dem gjorde nåt slags ljud. Det är svårt att säga vad för slags ljud det var han gjorde, men de andra två – jag har aldrig hört ett ljud (som detta, övers. anm.). Inuti farkosten hörde jag inget ljud.

D: Ni nämnde tidigare ljudet när denna sak närmade sig.

H: Ett surrande ljud.

Parker: Vi vände oss om och den fanns där.

Huntley: Ni sade att det fanns ögon, en mun, och en näsa?

H: Ja, jag vet inte om man kan kalla det en näsa. Det var något som satt på en kropp och en skarp sak stack ut ungefär mitt emellan ögonen och jag tyckte det såg ut som en öppning därunder, och saker på sidorna som liknade öron, jag vet inte.

P: När dom fick tag i mig och började föra mig mot skeppet, så svimmade jag, men det var som ett spöke där ute. Det var som om något skulle komma genom den där väggen där.

H: Jag tror inte jag kan ha förlorat medvetandet när jag var därinne. Jag tror inte jag gjorde det. Jag tror jag var vid medvetande hela tiden.

D: Hur länge var ni ombord?

H: Jag vet inte hur länge vi var ombord. Det verkade inte som om vi förflyttade oss eller nåt. Jag vet inte om vi blev förflyttade. Jag vet inte. Efter att allt var över kunde vi knapast tro på det och vi visste att vi inte skulle

kunna övertyga folk om vad vi sett och vi väntade ett tag innan vi gick till polisen och berättade för dem. Jag ville berätta om det, men först ville jag få grepp om allting. Jag ville sätta militären på det. Jag ville inte ha någon publicitet och jag ville inte ha hit något tidningsfolk, men när jag funderat över det ett tag, tyckte jag det var bäst att göra så.

D: Hur lång tid uppskattar ni förflytt från att det började tills ni blev frisläppta?

H: Åh, det måste ha varit – det är svårt att säga.

D: Rörde det sig om timmar eller minuter?

H: Det måste ha varit en timme eller så. Det måste ha varit så länge, men det tycktes som en evighet. Så vitt jag vet var jag vid medvetande men jag hade ingen känslor därinne – jag hade ingen kraft att röra mig.

D: Hur släpptes ni?

H: Dom bar ut mig och jag lades genast på marken. Jag kände ingen smärta utan jag kände mig som vanligt. Sedan var farkosten borta.

D: Kan ni under denna tid påminna er att ni såg Parker?

H: Jag minns inte att jag såg honom förrän jag var utanför.

D: Ni såg honom inte ombord?

H: Nej, det gjorde jag inte. Jag minns inte att jag såg honom ombord alls. Som jag sa, jag var nästan skrämmd från vettet.

D: När var det som ni först såg Calvin?

H: Jag tror att det var när dom tog ut mig på marken som jag såg honom igen. Han var hysterisk och såg ut som om han var paralyserad men han återfick plötsligt besinningen.

D till P: Innan ni svimmade, kan ni erinra er om ni blev lyft in i farkosten?

P: Jag minns att dom tog mig och att det var som en stor magnet som drog mig till sig. Jag var ovanför marken. Jag minns inte ett dugg. Allt bara svartnade. Jag bara stod där som förfusen. Till slut kunde jag röra mig lite grann. Det var som en dålig dröm. Jag önskar att det hade varit en dålig dröm och att allt skulle vara över därmed. Jag sov inte mer än en blund den natten.

D: Minns ni om de bar er ut igen?

P: Nej. När jag kom till medvetande sa det "zzzp" om skeppet och det försvann.

D: Diskuterade ni sinsemellan vad som

hämt?

P: Jag svimmade. Jag minns ingenting.

H: Vi diskuterade efteråt vad som hänt med mig. Vi pratade och försökte besluta oss för vad vi skulle ta oss till. Vi körde till ett snabbköp och pratade om det i nästan en timma innan vi bestämde oss för att åka till polisen.

D: Vad åt ni innan ni åkte för att fiska?

H: Vi åt middag. Min fru hade lagt middag och vi åt stek, ris, sås och några olika grönsaker och iste.

D: Vad drack ni, sade ni, iste?

H: Ja, just det. Iste.

D: Ni drack inte något annat fram till den tidpunkt då ni började fiska?

H: Nej, förutom att jag kanske drack en kopp kaffe. För det mesta efter middagen, så dricker jag en kopp kaffe. Jag tror inte ens jag drack något kaffe innan jag åkte.

D: Drack ni något någonstans, så att någon kunde ha släppt ner någonting i er dryck?

H: Nej, för vi stannade inte någonstans. Jag hade frusna räkor från frysen som vi fiskade med. Vi stannade inte någonstans utan åkte direkt till floden.

D: Vad är det för släktskap er emellan?

H: Han är bara en vän. Hans far och jag var verkligen goda vänner, nästan som bröder, och han har varit här några veckor nu och arbetar på samma ställe som jag.

D: Har ni fiskat ihop förr?

H: Jag tror vi har varit iväg en gång, sedan han kommit hit, men när han bara var en pojke fiskade vi en hel del – tillsammans med hans far.

D: Hördes det något annat ljud än detta surrande som ni nämnde tidigare?

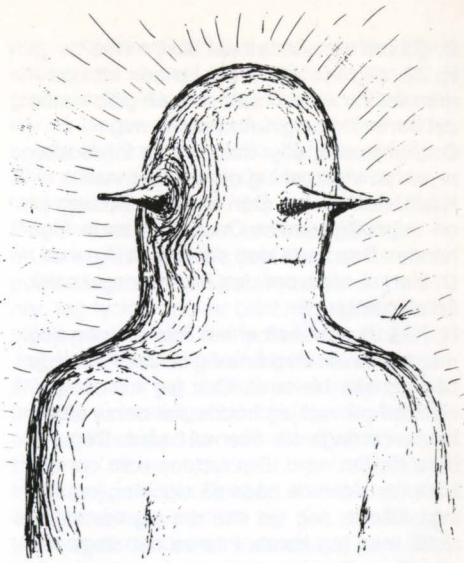
H: Det enda ljud som jag kunde höra var det, som en av varelserna åstadkom. Det var inte något ljud som jag kände igen eller kunde förstå.

P: Det var bara ett "MMM".

D: Något stoft eller...

H: Nej, jag såg inte något stoft eller liknande.

P: Jag vet inte hur jag skall förklara det. Allt var stilla och lugnt, och så hörde jag detta "zzzp", bara så där, och vände mig om och såg blå ljus komma och jag paralyserades på fläcken. Ni vet, precis som när man går utomhus och råkar trampa på en skallerorm. Tänk hur det känns! Det är precis som

Cranfords illustration är baserad på vittmesteckningarna.

jag kände. Det hade varit bättre om det hade varit en skallerorm.

D: Något gräs eller några träd runtomkring som kunde ha påverkats av detta?

H: Det fanns kort gräs där. Men där det fanns, fanns det inget annat som skulle ha kunnat påverkats. Inget högt gräs.

D: Inga avtryck i området alls efter detta?

H: Nej

P: Farkosten – den tog aldrig mark själv. Den stannade ungefär en halv meter från marken.

H: Den befann sig ovanför marken.

D: Ni såg inget som liknade luft som skulle kunnat påverka...

H: Nej, det gjorde jag inte. Det är också något som jag inte kan förstå.

D: Inga avgaser eller så?

H: Nej, jag såg inga. Även om det fanns så såg jag dem ej. Men som jag sa, jag var väldigt rädd.

D: Inga ansatser, som ni känner till, till kommunikation med er på något sätt?

H: Jag tror inte den försökte kommunicera med oss. Jag tror – jag vet inte – den kan ha försökt kommunicera med de andra, men jag hörde inget...

P: De uppförde sig inte som om de ville oss något ont.

H: De gjorde inte mig illa på något sätt, det vet jag.

P: Fysiskt gjorde de mig inte illa, men psykiskt ni vet, håller detta på att slita mig i stycken.

D: Var de vetgiriga? Verkade de ovanligt vetgiriga?

H: Det verkade på mig som om de visste vad de gjorde, men de var... jag vet inte vad de försökte finna ut, men de försökte få reda på något om oss för att... ni vet... vad de gjort med mig, och jag vet inte vad det var. Annars tyckte jag nog att de visste vad de gjorde.

P: Och jag vet inte vad som hände med mig.

D: Hur långt var ni från bebyggelsen och andra människor?

H: Det finns inga byggnader där det gamla varvet var. Det finns i närheten men vad det gäller affärer eller telefoner så finns det inga i det området.

P: Bara bron, ni vet, den är rakt ovanför...

H: Ni vet, "the drawbridge". Det finns inga affärer eller hem i det området.

D: Du vet ingen annan som fiskade i det området?

H: Ingen som jag vet om.

P: Det kan ha funnits.

H: Det är fullt möjligt. Jag vet inte. Men som jag sade, jag var så rädd att jag vet inte... jag vet bara inte!!!

D: Är detta er första upplevelse av det här slaget?

H: Ja, det är min första upplevelse av detta slag.

D: Innan det här, hade du då läst eller hört om UFO:s?

H: Oh ja, jag har hört och läst, ja då.

P: Alleles nyligen... var det inte... hur länge sedan? I bostadskvarteren?

H: Ja, alldeles nyligen i Gautier sågs det ett.

P: Och det fanns åtminstone 13 eller 14 vittnen.

H: Ett dussin familjer såg det.

D: Men detta är första gången som ni sett något som detta?

H: Som detta, ja.

D: Ni har aldrig sett något på avstånd som ni tänkt...

H: För en tid sedan, var det ett dussin familjer som sade att det kunde varit ett UFO. Men jag vet inte om det var det eller inte.

D: Men du såg något?

P: Ja, det var ca 13 personer till som gjorde det.

H: Men det var... vad de... vad vi såg den natten var ett ljussken. Det var en verkligt rödglödande sak. Det kunde ha varit ett ljus från en pir, eller något liknande. Men jag har aldrig haft något upplevelse liknande den.

D: Tillbaka till beskrivningen av föremålet. Ni sade ca 2,5 meter i diameter och ca...

H: Det är en grov uppskattning. Jag menar, jag skulle inte påstå att det fanns tillräckligt rum inuti som det skulle... alltför många saker kan inte ha fått plats där inne.

D: Inga utskjutande delar eller något som liknade flygplansvingar?

H: Nej, jag såg inget sådant.

P: Jag kan göra en skiss av föremålet, men bara utsidan. Insidan kan jag inte, nu.

H: Det var inte runt, det var mer eller mindre ovalt. Det var inte helt runt.

D: Hörde ni något motorljud?

H: Inget annat än det lilla surret, Det var allt jag hörde.

D: Surrade det hela tiden eller bara när det rörde sig?

H: Bara när det rörde sig. Inuti hörde jag aldrig några ljud från farkosten eller vad det nu var. Jag hörde inga ljud från det när jag var där inne.

D: Ungefär hur långa var dessa saker?

H: Det är svårt att säga. Det var högt tillräckligt för att vi inte skulle röra vid något när vi gick in.

D: Jag menar varelserna.

H: Jag skulle tro ca 1,5 meter.

P: Ni vet, de befann ju sig inte på marken, så det gjorde dem ju längre än oss.

H: När man är så uppskärad är det svårt att beskriva något.

D: Ni talade om att de rörde sig. Flyttade de sig genom att gå eller...?

P: Svävade.

H: Bara flög.

P: Som om det inte fanns någon gravitation.

H: Jag såg inte att de rörde på benen, men jag vet att de rörde på vad jag tror var armarna... jag tror att det var armar eftersom de rörde på dem varje gång de lyfte mig.

P: Och de var som hos en kräfta eller en krabba.

D: Hängde det något på varelserna t ex någon sorts packning eller liknande?

Forts sid 20

Bäst att huka sig...

Av Björn Högman – Ove Wallin (foto)

■ ■ – Vi fick höra ett egendomligt, kraftigt ljud ovanför oss. Vi böjde oss hastigt ned och tittade upp med detsamma. Då for ett grått föremål i hög hastighet strax över våra huvuden. Av luftdraget reste sig håret, vilket bevisar att det var väldigt nära. Vi trodde det skulle falla ned, men det gick rakt upp i stället. – Av storleken att döma var det ca 50 cm i diameter och flat som en tallrik.

Så berättar fru Elbjörg Andreasson i Bogen, Mitandersfors i Värmland. Hon var på besök hos Oskar Gustavsson som bor alldeles vid gränsen till Norge.

Återigen har mystiska flygande föremål dykt upp i Värmland längs norska gränsen. Denna gång är det en annan form på objektet, små och skivformade – som visat sig på låg höjd. En halv meter till en meter, säger vittnena.

Mitt på dagen och i kvällningen har de visat sig och sedan blixtnabbt försvunnit – ibland har vittnena endast hört ett surrande ljud över trädtopparna.

Händelsen inträffade den 8 september 1976 när Elbjörg Andreasson besökte sin granne Oskar Gustavsson. Vädret var strålende – solen sken och de båda befann sig på gårdsplanen och njöt av det vackra vädret. Klockan var fem i tolv då det hände. Oskar Gustavsson berättar i en telefonintervju för oss:

– Ett entonigt surrande ljud hördes och ett grått föremål dök upp på låg höjd över våra huvuden, bara några meter över oss. Det for rakt mot garageväggen – där vek det av rakt upp och försvann.

■ Det finns flera vittnesmål om mystiska föremål och ljud. Karin Andersson i Hovilsrudsåtra intill norska gränsen berättar:

– Det var en onsdagskväll strax efter klockan sju. Jag var nere i källaren då jag fick höra ett väldigt starkt surrande ljud. Jag sprang upp men jag såg ingenting – hörde bara hur ljudet avtog och försvann mot Norge. Det var riktigt otäckt detta ljud i och med att man ingenting såg.

– För några dagar sedan talade jag med grannen Allan Johansson som bor närmare gränsen än jag gör. Han hade hört ett underligt ljud samma kväll. Allan nämnde i samband med detta att hunden blev alldeles till sig – livrädd.

■ Fru Olsson med maken Lennart som bor några hundra meter från gränsen hörde ljudet en onsdagskväll omkring kl 20. Fru Olsson berättar:

– Vi såg på TV då vi fick höra ett surrande ljud som överröstade ljudet på TV:n. Det lät som om det gick runt husknuten. Vi sprang ut men såg ingenting.

■ Mer saker händer – gäckande skuggan, som ej släppte ljuset från bilen förbi sig.

Sylvia Bergkvist-Utter var på besök hemma hos sina föräldrar i Timbonäs, ca 1,5 mil från norska gränsen.

Fru Dagmor Utter åkte med sin dotter i bilen på väg hem och klockan var tio minuter över tio. Det rådde mörker och det dugg-

Forts sid 15

Ljusstråle från UFO fällde 19-årig yngling till marken

Seppo Moilanen pekar här på Eero Lammins röda märken på bröstet.

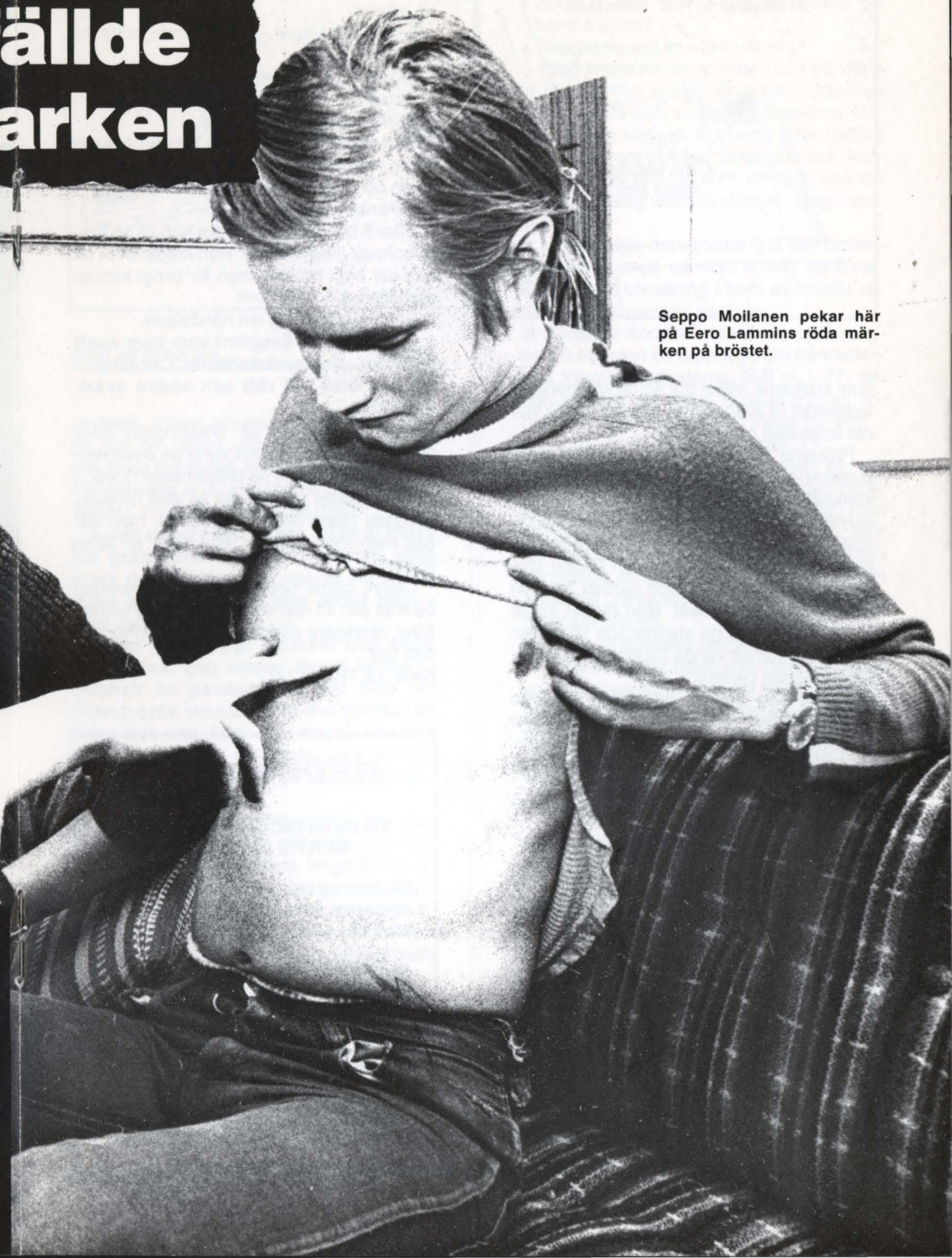
Av Tapani Koivula – Översättning Stanley Taivula

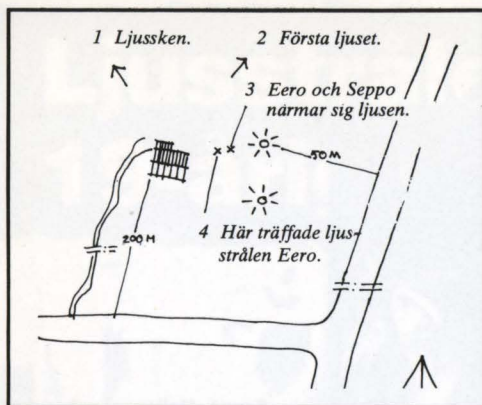
■ ■ Sju tonåringar hade samlats för att fira kvällen i sin koja i skogen. Kojan ligger vid utkanten av stadsdelen Rusko i Uleåborg, Finland. Vädret var regnigt och slaskigt denna fredag den 12 nov 1976. Det var vid åttatiden på kvällen där ute i den mörka skogen det började hända saker.

I nordvästlig riktning får pojkarna plötsligt se ett ljussken. Det befinner sig bakom trädtopparna. Färgen är ljusgul med en nyans

av blått i. Ljuset står där en 10–15 minuter – plötsligt dyker det upp två ljusbollar bakom trädtopparna på höger sida i några sekunder – sedan är dom borta.

Pojkarna hinner knappt ta blicken från vad dom såg förrän två ljusbollar ånyo dyker upp. Denna gång på motsatta sidan, endast 30–40 m från dom. Pojkarna iakttar ljusen som befinner sig bakom några buskar, 1,5 m över marken. Ljusen syns tydligt ge-

nom buskarna, vilket gör att de kan bedöma avståndet till ljusbollarna. Bakom ljusen står det höga träd och buskar.

Pojkarna ser hur ljusstyrkan hela tiden pulserar – som ett hjärta. När skenet är som starkast har det en diameter av ca 1 m. När skenet avtar ökar omkretsen till ca 1,5 m. Spänningen och rädslan stiger – två av pojkarna, Eero Lammin 19 år och Seppo Moilanen, tar mod till sig och närmar sig den ljusboll som är närmast. Men modet sviker dem och just när de stannar (ca 10 m från ljusbollen) för att vända tillbaka händer följande. Seppo berättar:

– Jag såg hur en ljusstråle träffade Eero i bröstet – genom kroppen och ner i marken någon meter bakom honom. När ljustet kom ut ur Eeros rygg var det mycket svagare.

Eero skrek till av smärta och segnade ner till marken, säger Seppo.

– Är han död? ropade Seppo.

De övriga pojkarna springer till undsättning – Eero ligger på ryggen – armarna är krampaktigt böjda över bröstet – de är stela. De lyfter försiktigt upp Eero som är stel som en pinne. De skyndar sig till kajan, där problem uppstår – Öppningen i kajan är för liten för att några som bär någon skall komma in. Eero börjar kvickna till – någon frågar honom:

– Kan du gå?

– Jo, svarar Eero.

De försöker ställa honom upp men hans ben bär inte. Efter mycket möda lyckas de

till slut få in honom i kajan och lägga honom på britten.

Seppo tar pulsen – 40 slag/min, vilket är onormalt lågt.

Plötsligt börjar Eero klaga – rösten låter smärtsam:

– Ont – ont – Ljus – Ljus.

Han öppnar ögonen och blicken fastnar på en papperslapp som hänger på väggen i kajan och han skriker:

– Punkt – punkt.

Efter 5 minuter återvänder han till ett mera normalt medvetande. Han klagar över att han har ont i bröstet, men för övrigt känner han sig bra.

Eeros uppfattning om händelsen:

– Jag såg en ljusglimt som kom snett uppifrån. Det smärtade till i bröstet, i ögonen blev allt rött och sedan svartnade de.

Pojkarna hjälpte så småningom Eero hem, där han tog av kläderna på överkroppen. En rodnad mitt på bröstet sågs tydligt. I förstoringsglas kunde man se små nålstick. I ryggen fanns också en rodnad, men där såg man inga nålstick utan bara en jämn rodnad.

Dagen därpå uppger Eero att rodnaden bleknat och att han endast kände lite ömhet. Efter ytterligare någon dag försvann rodnaden helt.

Källa: ULTRA nr 1/77

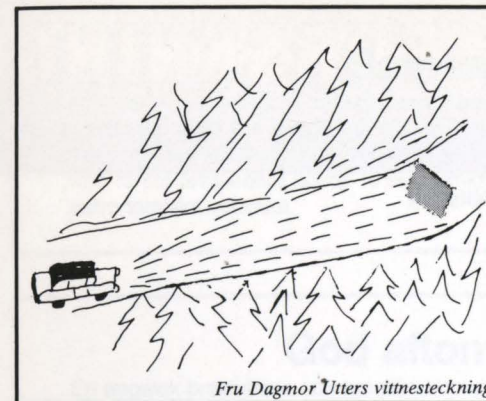
MEDDELANDE

Vill Du ha GICOFF-information GRATIS under 1977?

Skaffa i så fall tre nya helårsprenumeranter och namnge dessa i ett brev till . . .

Jörgen Karlson
Box 3007
422 03 Hisings Backa

Om Du redan betalt in 45:– sänder vi dessa i retur när prenumerationsavgiften från "Dina" prenumeranter kommit in.

Fru Dagmor Utters vittnesteckning.

Bäst att huka sig...

Forts

regnade. Vägen slingrade sig fram – mörkret och det dåliga vädet gjorde att Sylvia inte hade högre fart än 40 km/tim. De hade just passerat ut ur en kurva då plötsligt detta händer. Fru Dagmor Utter berättar:

– Jag ropade till Sylvia: – Vad är det!? Ett grått föremål eller skepnad gled strax över vägen, det var ca en meter långt och en och en halv meter högt – som en låda.

– Det var ruskigt – Ljustet från bilen stoppades. Jag menar ljustet borde ju normalt ha passerat på var sida om denna gråa massa, men det gjorde det inte. Det var som om något osynligt stoppade ljustet. Det hela gick väldigt fort över, på ca 20 sek så var det borta – det bara försvann.

■ Dagstidningarna i Värmland har haft åtskilliga artiklar om de oidentifierade flygande föremålen. Pressens ivriga försök att avslöja "inkräktarna" har misslyckats. Irritationen är stor hos Försvarets Forskningsanstalt (FOA) i Stockholm, polisen och tullen.

Värmlänningarna som bor i detta område vid gränsen mot Norge frågar sig oroligt:

– Vilka är de som flyger omkring och väsnas här över skogarna? Nu mitt på dagen och på låg höjd!

För ett år sedan (Se GICOFF-Inf nr 3 -76) kom de på natten – nu på dagtid. Då större objekt, nu halvmeterstora skivformade – surrande tingestar.

- Har föremålen militär anknytning?
- Spioneri mot NATO-anläggningarna på norska sidan?
- Rör det sig om knarksmuggling?

Frågorna kommer spontant från ett vittne vi talade med – man är oroad. Objektet beter sig inte som vanliga flygmaskiner. Ser inte ut som sådana. Surrande eller ljudlöst rör de sig fram och åter längs gränsen. Natetid ser de ofta ut som en stor lysande stjärna. Hastighetsförändringar. Dagobservationer.

Militären har det senaste året haft ordentligt pådrag med tekniskt kunnig personal. Kvalificerad utrustning i form av mobila radaranläggningar har använts.

■ Redaktör Anders Hasselbom på tidningen SE har gjort ett reportage om händelserna i Värmlandsskogarna, (SE nr 1-77) där han bl a har intervjuat länspolischefen Johan Larsson i Karlstad och frågat honom:

– Vad var "Operation Dacapo"?

– Man försökte finna lösningen på alla vittnesmålen om underliga flygningar, säger länspolischefen Johan Larsson. **–** Men man kom inte till något resultat den gången. Med den tekniska utrustningen kunde man bara konstatera att flyg som inte lämnat färdplan ändå flög i området. Men man lyckades aldrig spåra planen.

– Har de mystiska flygningarna fortsatt?

– Det är främst tullen som håller räkningen på vittnesmålen. Jag tror att man hittills i år har ett trettiotal rapporter om oanmälda flygningar.

– Slår ni er till ro med att "Operation Dacapo" inte gav något resultat? Vill ni inte gärna ha reda på vad det är för flygningar?

– Givetvis. Och vi spanar på olika sätt i samarbete med både tull och militär. Men vi har ont om personella resurser.

Vi – GICOFF följer med spänning händelseutvecklingen uppe i de värmländska skogarna längs norska gränsen. ■

Glöm ej att berätta
för Dina vänner om

GICOFF

Den bästa hjälp Du kan ge oss.

Redigering: B Nilsson

VETENSKAPLIG UTMANING

En förbluffande undersökning har gjorts i USA på privat initiativ av professor Peter Sturrock vid Stanford-universitetet. Han sände brev till 2 611 vetenskapsmän flest astronomer och fick uppseendeväckande svar.

Hela 80 procent av astronomerna, 1 356 välutbildade personer, svarade på denna skriftliga förfrågan att de ansåg att UFO-fenomenet krävde ytterligare, allvarliga studier. De förklarade sig villiga att medverka till att lösa gåtan med de "flygande tefaten" men hade inte många idéer om hur en vetenskaplig undersökning skulle kunna läggas upp. 13 procent ansåg dock att de hade gott hopp om metoder att kunna tackla problemet.

Sextiotvå av de tillfrågade hade själva sett eller på något sätt kunnat registrera händelser som de satte i samband med UFO-komplexet. Andra var helt negativa och ville överhuvudtaget inte ha med sådana här saker att göra. Alldeles tydligt är dock att majoriteten av vetenskapsmännen ser UFO-frågan som en vetenskaplig utmaning.

En av astronomerna berättade att han en morgon fått syn på ett föremål "som tycktes vara tillverkat av aluminium och hade den traditionella skivformen". Föremålet var då helt massivt med skarpa konturer. Helt plötsligt försvann det i tomma intet och lämnade efter sig ett tunt moln på ca 300 m höjd!

Många av astronomerna uppgav att de fått uppfattningen att fenomenen har något att göra med elektromagnetiska fält. Många rapporter har kommit om hur just UFO:s förorsakat elektriska störningar – eller är det tvärtom, att elektriska störningar ger upphov till UFO-fenomen?

Sturrock har också hört sig för hos de forskare som deltog i Condon-projektet och flygvapnets välkända "Blue Book". Han har fått belägg för att allvarliga meningsskilligheter förekom mellan Condon och dennes medarbetare, to m i så övergripande frågeställningar som om de arbetade med något som hade "verklig existens" eller ej!

En av de nu tillfrågade astronomerna ansåg att det vore synnerligen befriande om ett allt större antal vetenskapsmän ville börja erkänna att ett fascinerande och hittills oförklarat fenomen existerar. Det är i högsta grad värt att studera närmare, i fullständigt förutsättningslös anda, menade han.

En annan astronom svarade helt kort "jag motsätter mig denna utfrågning i ett ämne som jag betraktar som nonsens och enbart löjligt".

Nog finns det olika uppfattningar alltid! Vi kan bara fastslå att det i varje fall rör på sig, sakta men säkert. När tar det verkligt fart i ett seriöst vetenskapligt sammanhang? Det är bara att hoppas att det blir snart, så enskilda intresserade skall slippa driva information om UFO som ideell verksamhet, vilket hittills varit fallet. ■

Semestermål?

Stuttgart i Västtyskland har världens modernaste planetarium och det invigs i slutet av mars 1977. I en stor kupolbyggnad har inretts en stjärnteater som är unik för Europa. Här skall man kunna få se satellitbanor, kometers uppträdande eller hur en solförmörkelse från första årtusendet kunde te sig. Omkring 100 000 besökare per år väntas till detta astronomiska centrum. ■

God afton stjärnljus...

En engelsk brevbärare och amatörastronom, 27-åriga Graham Hosy i Huddersfield, har upptäckt en ny stjärna med hjälp av ett teleskop som han själv gjort med linser från en vanlig kikare.

Han har ända sedan skoltiden intresserat sig för astronomi och tillbringat ett par timmar varje kväll vid sitt teleskop. För något halvår sedan började han mera systematiskt söka efter en nova i stjärnbilden Skytten.

Upptäckten har bekräftats av Internationella astronomiska unionen. Stjärnan är döpt till Nova Sagitta 1977. ■

LITEN VELA

Australiska och brittiska astronomer har lyckats fotografera en ministjärna, den minsta pulsar som någonsin siktats hittills. Bilderna togs med ett 381 centimeters teleskop i Siding Spring utanför Sydney.

Att bilderna överhuvudtaget kunnat tas ses som ett stort framsteg. Endast en annan pulsar har upptäckts med optiska instrument.

Den aktuella pulsaren är en neutronstjärna på 1 600 ljusårs avstånd. 1968 upptäckte radioastronomer stjärnan, kallad Vela efter den konstellation där den hör hemma. Velas utstrålning är endast omkring en miljondel av det ljus som vår sol ger i från sig. ■

Riktigt i gasen...

I jätteplaneten Jupiters täta atmosfär skulle det mycket väl kunna leva enorma, gasformiga varelser, hävdar de amerikanska vetenskapsmännen Carl Sagan och E.E. Salpeter i en artikel i New Scientist's Magazine.

Varelserna kan vara så stora att de to m blir synliga för kamerorna ombord på rymdsonderna Mariner 11 och 12, som skickas upp i höst. Ja, i själva verket är det inte omöjligt att varelserna redan observerats från jorden som röda prickar, det är i varje fall en av många tänkbara förklaringar, skriver de två forskarna.

Atmosfären på planeten Jupiter kan liknas vid haven på jorden, där valar lever av plankton. De stora "ballonggubbarna" rör sig förmodligen genom att pumpa ut helium, spekulerar Sagan och Salpeter, som skrev sin artikel långt före den 1 april... (Den var inte heller införd detta datum, kanske det är bäst att påpeka!) ■

UFO OBSERVATIONER ÖVER SVERIGE

Redigering: Borgny Tingstedt

NYKÖPING, 23/12 1976

Dagen före julafton, klockan 15.30 åkte Gert Frygnevik och Kenneth Karlsson, båda från Trosa, Studsviksvägen mot Nyköping. Någon kilometer från Tystbergsavfarten fick de se ett par ovala ljussken på himlen.

De stannade bilen och såg att de rörde sig, vickade fram och tillbaka efter ett bestämt rörelsemönster. De åkte ytterligare ett stycke och stannade på nytt. Då stack det ena ljuset rakt upp och försvann. Det andra stack samtidigt iväg i en båge mot Tystberga. Det tycktes ha en jetstråle eller eldsvans bakom sig.

Ett stycke närmare Tystberga upptäckte de ytterligare två likadana föremål. De stod ungefär över Nyköping. Senare försvann ett av dem, medan det andra stod kvar åtminstone de fem minuter de befann sig i Tystberga.

(Folket, 31/12 1976)

KIRUNA, 28/12 1976

Karin Bylin, 65, såg tidigt på tisdagsmorgonen från sitt sovrumsfönster på Lappgatan i Kiruna ett starkt ljus som rörde sig någon stans norr om och bortom Loussajärvi, alltså i riktning mot Krokvik men inte riktigt så långt borta. Ljuset som var på mycket låg höjd stannade upp och ett tunt molnskikt bildades kring det. Ljuskransen som uppstod i molnet var fyrkantig!

(Norrländska Socialdemokraten, 29/12 1976)

BORLÄNGE 6/1 1977

Den 6/1 1977 kl. 14.20 bilade Juan Manzanares (fältrapportör inom URD) och hans fru mot Sunnansjö. När de kom till Finnsviken innan man svänger till Sunnansjö såg hans fru ett stort föremål i luften.

Efter korsningen stannade de bilen och de hade inte förlorat föremålet ur synhåll. Dess relativa storlek var som en hand på utsträckt arm och det var cigarrformat och flög upprätt, med övre delen lutande mot söder. Det var vitt till färgen och reflekterade solljus.

Dess storlek minskade alltefter som det avlägsnade sig. Hastigheten uppskattades till 400–500 km/h och höjden 500–1000 meter. Temperaturen i luften var 0° C, molnfritt och sikt mer än 10 km. Observationen varade 7 minuter och Manzanares uppskattar dess storlek till 100 meter långt och 15–20 meter tjockt.

Vid samma tidpunkt gjorde fru Anita Zäther en liknande iakttagelse vid Uvberget norr om Sunnansjö.

(Borlänge Tidning 10/1 1977, fältundersökning URD)

KRAMFORS 6/1 1977

Vid 9-tiden på morgonen upptäckte Tomas Andersson ett föremål som rörde sig i riktning österut över himlen. Han var och fiskade på Gåsnässjön i Nordingrå då han fick se föremål som lämnade ett lysande streck efter sig på himlen. Själva föremålet som sak-

nade vingar skiftade i färg från svart till klart lysande. Innan det nådde horisonten skedde en påtaglig fartökning. Även Algot Lundvall på Gumåsvägen gjorde en liknande iakttagelse.

(Nya Norrland, 8/1 1977).

KRAMFORS 6/1 1977

Rudolf och Tulla Engvik på Hällgumsgatan 47 gjorde en iakttagelse över Latberget strax före 14.00. Det liknade de avbildningar de såde sig sett av flygande tefat och var starkt guldfärgat. Det rörde sig knykigt både vertikalt och horisontellt.

(Nya Norrland, 7/1 1977).

SVANSTEIN 6/1 1977

Vid 18-tiden såg Sture Björnfot tillsammans med sex kamrater ett lysande klot över Pulhengiberget. Klotet förflyttade sig sakta och försvann bakom berget efter en halvtimme.

(Norrländska Socialdemokraten, 7/1 1977).

BORLÄNGE 6/1 1977

Bojan och Esbjörn Danielson promenerade vid kyrkogården i Stora Tuna när de fick se ett annat par som stod och tittade och pekade. De såg då en lysande stav på himlen åt väster och det kan ha varit samma föremål som sågs i Ludvikatrakten.

(Ludvika Tidning, 11/1 1977).

NYKÖPING 8/1 1977

Två vittnen på Brandkärrsvägen berättar att de mellan 15.35 och 15.55 såg ett lysande föremål på himlen ovanför vattentornet. Det såg ut som en upp och nedvänd glödlampa och lyste med vitt sken. Efter en stund skiftade färgen till gult, det ändrade form och försvann oerhört snabbt.

Strax kom ett rött ovalformat föremål flygande fram mot och bakom den höga skors-tenen vid lasarettet, där det stannade upp. Efter några minuter kom ytterligare ett föremål och sällade sig till det andra. Tre minuter senare kom ett likadant föremål till platsen. De tre föremålen kretsade runt eller söder om lasarettet. De var glödande röda, ljusstarka och pulserande.

När flygning pågått i ytterligare 4 minuter kom två mycket stora diskusformade föremål från väster och förenade sig med de

andra. Deras diameter tycktes större än ett flygplan. De två tycktes ha kupolliknande överbyggnader. Inget ljud hördes och höjden var samma som halva höjden av lasarettets panncentrals skorsten.

Några minuter senare kom ett propellerplan och sedan ett deltatjetplan. När de närmade sig objekten drog de sig mot öster och försvann mot horisonten.

Ytterligare fem personer, från Tystberga och Kvarsebo, säger sig ha sett samma fenomen.

(Södermanlands Nyheter, 11/1 1977).

ASPÖ 8–9/1 1977

Vid 24-tiden natten till söndagen gjorde Rune Clazon på Aspö utanför Strängnäs två iakttagelser.

Först upptäckte han ett blinkande klot ovanför horisonten mot Häradshållet. Föremålet som liknade ett klot stod stilla i ungefär fem minuter. Då uppenbarade sig ytterligare ett likadant klot och strax efteråt försvann båda i sydlig riktning.

Genom kikare såg Rune Clazon att det blixtrade omkring föremålet, som också sågs av ett strängnäspar.

(Strengnäs Tidning, 10/1 1977).

FRÖSKOG 14/1 1977

Ulla Engberg och hennes son Anders satt och tittade på TV när de plötsligt fick se ett kraftigt rött ljussken utanför. Det var så kraftigt att de trodde att det brann. De gick ut på balkongen och fick se ett fotbollsstort rött klot komma svävande över trädtopparna. Hela området lystes upp. Klotet försvann i en båge och såg ut att gå ner i grannens trädgård.

En granne fick vid samma tidpunkt in störningar på sin TV och ytterligare två grannar bekräftar att även de sett händelsen. Grannen i vars trädgård de uppfattade att klotet gått ner, trodde det brann i källaren, men hittade inget där vid kontroll.

(Provinstidningen Dalsland, 21/1 1977). ■

Metafysik är att finna dåliga skäl för det vi tror av instinkt.

(F H Bradley, 1846–1924)

TOP SECRET

Lyftes in i ett UFO!

Forts

H: Jag såg inget sådant. Bara varelsen det är allt.

D: Bara individens kropp och den var antingen naken eller klädd i något väldigt åtsittande?

H: Ja.

D: Hade varelsen 2 armar och 2 ben eller vad?

H: Det verkade vara 2 av varje, ja.

P: Men de var inte som våra armar och ben. De var i grunden samma som en arm och ett ben men fysiskt såg de inte ut likadant.

Huntley: Jag tror du berättade, att de såg ut som krabblor.

P: Ja.

H: De hade krabbloliknande saker. Det var inte fingrar som våra.

D: När började ni att återhämta er och började tala om detta? Märkte ni någon skillnad i vad ni hade upplevt?

H: Till en början var vi så rädda att vi inte kunde prata. Och jag sade till Calvin... jag berättade för honom vad de hade gjort med mig, men han kunde inte komma ihåg någonting. Han sade att han inte minns vad de hade gjort med honom. Och vi kunde bara inte bestämma oss för att berätta det för någon, för man tror ju bara inte på sådana här saker. Sedan gick jag till sheriffen och sade, att jag ville anmäla det till de rätta militära myndigheterna och att jag inte ville ha någon publicitet omkring det. Jag ville inte ha det, men jag ville att det militära skulle veta om det.

D: När ni har pratat med människor tidigare om UFO, har ni då fått en sådan här händelse beskriven för er... liknande den ni nu haft?

H: Nej.

Överste Amdall: Mådde ni bra? Innan det-

ta började, innan ni fiskade, vad ni kan av-göra, kände ni er normal?

H: Ja, normal. Vad jag vet så är jag i perfekt kondition. Jag jobbade på varvet och vad jag vet så var det inget fysiskt eller psykiskt fel på mig när jag åkte för att fiska. Jag hade just slutat arbetet, ätit middag och åkt för att fiska.

P: Vi jagade bara något att fördriva tiden med. Hickson sade "tidvattnet är fel" men jag sade "varför åker vi inte ned och provar i varje fall"?

D: Vad för slags fiske? Minns ni fisket?

H: Oh ja, jag kommer ihåg fisket. Det var nere vid spannmålsmagasinen, vi fick upp en del men det nappade dåligt. Och herregud, jag älskar att fiska! Alla vet det! Och om jag inte arbetar eller något annat så fiskar jag om jag kan.

Huntley: De vet inte vad som hände med deras fiskeredskap.

H: Vi lät inte det hindra oss någon längre stund.

D: Fanns det några fönster på farkosten?

H: Jag kunde inte se något från insidan av det. Jag vet inte.

D: Inga ljud som du kan beskriva?

P: Bara det surrande ljudet. Inget högt ljud, bara "zzzzp" och det försvann.

D: Steg det rakt upp?

P: Nej. Det bara försvann... "zzzzp" och det bara försvann.

H: Och i själva verket. Jag vet inte hur det kom dit.

Major Winans: Verkade det vara plast eller transparent... eller såg det ut att vara solitt?

H: Det glödde och jag kan inte säga om det var solitt eller transparent. Jag kan inte ge några detaljer om det, för jag vet helt enkelt inte.

Winans: Glödde det från insidan eller utsidan?

H: Det glödde... det var blåaktigt på utsidan och insidan var precis som... ja som ljus.

Winans: Precis som i detta rum med fluorescerande färg? Samma färg?

H: Ja, bara det att det fanns inga lampor, lysrör eller annat.

Winans: Kände du samma temperatur eller kände du dig varm?

H: Jag kände ingenting, ingenting alls.

Amdall: Kände du om du kunde röra dig?

H: Jag kunde inte röra mig.

D: Vad hände medan du var på insidan?

H: När... som jag sade förut, de hade något... jag kände det som ett öga, men jag vet att det inte var något öga... men, det bara cirklade omkring... runt mig... och de kunde vända mig som de ville... lägga mig på rygg eller i sidoläge.

D: Detta öga som var under dig. Du var under konstant observation av detta under tiden du var ombord?

H: Ja, ett slags öga. Jag menar inte det exakt. Men, när något tittade på mig på det sättet, skulle jag tro att man måste kalla det för ett öga. Det såg inte ut som någon kamera eller något liknande.

Huntley: Nu, när du låg utsträckt... Du sade att du låg utsträckt eller hur?

H: Vid ett tillfälle, ja.

Huntley: Sade du... sade du inte att de rörde ljuset/ögat över dig... fram och tillbaka och över hela kroppen?

H: Saken rörde sig fram och tillbaka över och runt mig.

D: Rörde den sig av sig själv?

H: Vad jag kan komma ihåg, så rörde det sig helt av sig självt. Jag var så himla rädd så jag vet inte om jag inte förlorade medvetandet. Jag tror inte jag gjorde det. Jag tror inte att jag förlorade medvetandet. Jag tror jag var vid medvetande hela tiden... jag tror jag var det... att jag var där inne.

Winans: Var projektorn fastsatt vid någon arm?

H: Jag vet inte. Den verkade inte vara fastsatt vid något. Den kan ha varit, jag vet inte.

D: När du återfick medvetandet, vart gick du först? Efter det att du lämnat området.

H: Vi korsade floden... vi bor i Gautier. Vi stannade där vid... nära "Lif General Curb Market" och talade om det en lång stund.

D: När var det?

H: Oh, det måste ha varit... det måste ha varit runt 10 eller 11.

Huntley: De kom in på sherffkontoret klockan 23.18 tror jag.

H: Och vi pratade i ca 1 timma skulle jag tro. Och jag kunde fortfarande inte bestämma mig, för man kan inte få folk att tro på sådana här saker. Sedan ringde jag bara sherffkontoret och bad dem att underrätta rätt myndighet. Jag vet inte hur det kom ut, men vi försökte vara... fick ingen sömn... jag

kunde inte... har varit uppe hela natten. Jag har inte sovit något... ingen vila. Jag försökte gå upp och vara normal i morse och gå till arbetet. Jag ville inte att det skulle komma ut och det första jag vet av är att folk börjar ringa från hela kusten, till och med från Jackson, jag vet inte hur det kom ut så.

P: Jag gick till jobbet i morse men jag var i dålig form och jag blev sjuk.

H: Han kunde inte arbeta.

D: Du säger att du kände dig sjuk när du kom till arbetet i morse.

P: Ja, jag var nervös, uppskärnad och väldigt magsjuk, jag kunde inte göra någonting. Alla frågade vad det var med mig men jag sade ingenting. Till slut gick jag upp på kontoret och satt där.

Överste Hanson: Du tror att det kan bero på all upphetsningen?

P: Ja, jag vet att det är... det måste vara så. Jag kan slå vad om att jag inte sov tre sekunder i natt. Jag hoppades att jag skulle vakna nu på morgonen och upptäcka att det bara var en dröm.

Amdall: Har någon av er använt någon medicin eller något slags drog?

H: Nej.

P: Nej, det har jag inte.

D: Hur är det med alkohol?

P: Jag dricker inte.

H: Jag tar en drink någon gång och även efter händelsen i går... efter jag hade lämnat poliskontoret. Jag gick hem och jag tog en drink för att försöka koppla av men det hjälpte inte ett dugg. Jag dricker någon gång, ja.

D: Men du hade inte druckit före denna händelsen?

H: Nej.

Winans: Hur fick du det lilla märket på toppen av ditt finger?

H: Det är en brännblåsa... från hett stål. Den har inget samband med det här.

Huntley: Calvin hade ett antal små rispor på sin högra arm. Han nämnde något om en klo och jag noterade att han sade att varelsen grep honom i båda armarna. Jag noterade även att båda armarna hade skrapmärken.

H: Jag kunde inte se några skrapmärken på mig. Det finns inga märken alls som jag... jag fann inga alls på mig.

P: Jag kände inget alls i samband med det

här. Jag kunde bara inte känna något. Det är ett under att jag inte gjorde mig själv illa när jag gick igenom detta.

Advokat Colingo: Jag kan säga så mycket. Inte just denna, men vid samma tidpunkt sågs ljuset av andra som är lika kritiska som.... nåja, av konstaplar. En av dem var Broadus. Han berättade det igen i morse på polisstationen. Hur de åkte motorvägen fram och passerade området där de befann sig (Hickson och Parker förf. anm.). Man kan se det från motorvägen alldeles efter bron. De såg föremålet i 3 minuter, och tidpunkten stämmer.

Huntley: Och deras beskrivning och allt. De beskrev till och med de blå ljusen.

Hanson: Var det ett mörkblått eller ett ljusblått ljus?

H: Det var bara ett glödande... jag vet inte.

Överste Rudolph: Har de haft tillfälle att höra bandet innan de rapporterade detta?

Huntley: Ja.

Colingo: Ja, de har hört det nu. Menar du om de visste?

Huntley: Ja, jag tog bandet... eller de tog bandet i natt. Jag spelade tillbaka det.

Rudolph: Innan de gav denna rapport?

Colingo: Kom Broadus och rapporterade denna händelse och sedan dessa män?

Huntley: Jag kommer inte ihåg det nu. Jag måste kolla med chefen om det, men jag vet att de hörde bandet som togs i natt.

Rudolph: Det var efter det att de berättat sin historia?

Huntley: Javisst, det är då de säger "detta är konstigt för vi såg samma sak. Vi såg också ett blått ljus". Det var inget skämt – Broadus är en allvarlig och troende man och han hade varit över i Gautier någonstans i en kyrka.

Colingo: Om Broadus säger att han såg det... då såg han det. Jag menar han är den sortens människa. Nu, den här andre mannen... jag vet inte vem ni talar om.

Huntley: Kimisky.

Colingo: Vad gjorde han? Kom han in på polisstationen i natt eller vad? Eller rapporterade ett föremål? Eller vad för något?

Huntley: Nej, du pratar om Larry. Han åger en bensinstation. Sheriffen talade om för mig i morse att Larry hade sett samma sak. Han sade att han hade gått ut på gården, tittat upp på himlen och...

Colingo: Och detta var helt fristående från de övriga? Han bara rapporterade det av sig själv till sheriffen?

Huntley: Ja.

Rudolph: Det var det jag undrade...

Huntley: Ja, de var helt fristående så långt jag kan avgöra.

Winans: Fanns det någon odör eller lukt-sensation i samband med det här?

Hickson: Inte vad jag kände. Nej, inte vad jag kan minnas.

Parker: Men det var där. Det kommer att vara där igen.

Den exakta positionen för händelsen beskrevs sålunda:

I östlig riktning, på västbanken av Pascagoula-floden, alldeles på södra sidan av motorvägen, när man närmar sig "Drawbridge" vid gränsen till Pascagoula, på det gamla varvets område. ■

UFO – ett problem...

Forts

samhället att jobba med dessa frågor. Det innebär inte att vi ska sluta undersöka fall, publicera i tidningar osv. Det betyder istället att vi ska öppna ännu en ny front. Målet måste vara att få UFO-fenomenet accepterat av vetenskapsmän och experter, av politiker och journalister. Vi måste få dem att förstå att UFO-fenomenets förklaring är av vital betydelse för människans förståelse av sin omgivning.

För att lyckas måste vi ställa vissa krav på oss själva som ufologer. Vi måste bl a

- vara sakliga
- vara måttfulla och sansade i vår utåt-riktade verksamhet
- lära oss förstå våra kritiker
- lära oss förstå hur det vetenskapliga och militära etablissemangen fungerar och "tänker"

Dessa korta ord om en mycket allvarlig sak är en inledning till något som jag hoppas ska bli en ideologisk upprustning inom ufologin i Sverige. Inspirationen kom mycket spontant sedan jag hade hört ett par refe-

rat från UFO-Sveriges årskongress i Malmö nu i mars. Jag kommer i de närmaste numren att konkretisera frågorna. Det kommer att bli en hel del kritik mot den svenska ufologin och många kommer säkert att känna sig trampade på tårna. De som i fortsättningen har synpunkter på det som skrivs och vill ha dem publicerade är hjärtligt välkomna med sina texter. ■

Tysk sammanställning

Forts

En del av bokens innehåll utgörs av kända UFO-landningar och kontaktfall. De flesta av dessa har man kunnat läsa om i UFO-Nachrichten. Som ex kan nämnas: flygkaptenerna Nash och Mantell, Pascagoula-fallet, UFO över Trinidad, Apollo 8 och dess observationer, UFO-formation över Norge-Sverige nyråsnatten 1972 m fl. Beträffande UFO:s drivkraft utvecklar Geigenthaler flera olika teorier och i detta

sammanhang nämns också Gösta Carlsson och UFO-landningen utanför Ängelholm 1946. En annan intressant del i boken är författarens svar på den fråga många ställer sig, varför besättningar på UFO:s inte i större skala söker etablera kontakt med oss på jorden.

Det mest slagkraftiga beviset för UFO:s existens enligt författarens mening är den sk Nagora-färgfoto-serien, uppkallad efter den som tog fotografierna, Rudi Nagora från München. Bilderna togs under en semestervistelse i Österrike i maj 1971. Analyser och undersökningar har gjorts av fotoexperter såväl i Tyskland som i England och man har inte kunnat påvisa att någon trickfotografering eller andra manipulationer förekommit. Geigenthaler framhåller också att genom att lägga alla bilderna efter varandra i tidsföljd så får man fram föremålets flygbana genom att jämföra molninformationerna, vilket inte skulle ha varit möjligt vid en trickfotografering. Han har också gjort upp ett diagram över UFO:ts flygbana.

Vi får väl bara hoppas att boken så småningom anses värd att översätta så att den kan komma ut på svenska. ■

Staffan Stigsjö

Tefatsfolket har landat!

Var står ufologin idag? Vad har senast hänt världen runt kring UFO fram till januari 1977? Vad säger vetenskapen efter alla hårda, nya fakta? Stigsjöes bok, som finns i bokhandeln från maj månad, speglar allt nytt i UFO-saken.

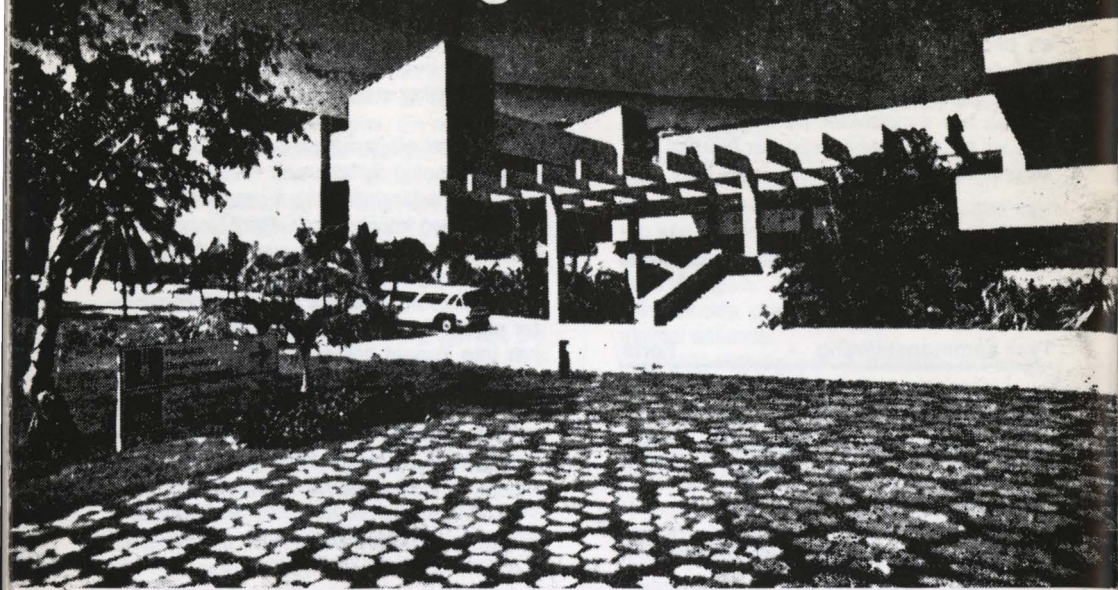
Roland Adlerberth, ledande kritiker i ämnet, skriver om boken för Bibliotekstjänst:

"Tar upp hela ufologin, nagelfar Condon-rapporten, fyller på med massor av fall ur sitt eget enorma vetande. För den tefatsintresserade är Stigsjöes tredje bok förvisso något av en guldgruva, den också."

Zindermans förlag

I varje bokhandel eller direkt från förlaget
Box 310, 401 25 GBG 1, Tel. 031-13 78 32
Hft, stort format 48:- (224 sid)

UFO-kongress i Mexico

Convention Center i Acapulco, Mexico.

Den första verkligt internationella kongressen om UFO-fenomen samlades under tiden 17–24 april i år. Platsen var Convention Center i Acapulco, Mexico. De som så önskade kunde stanna kvar ytterligare en vecka för att delta i utflykter till gamla imponerande Maya-rikets ruiner.

Ett synnerligen ambitiöst föreläsningsprogram hade lagts upp. Bland talarna märktes en mängd i UFO-kretsar välkända namn, som t ex piloten Kenneth Arnold, professorerna Allen J Hynek och Carl Sagan, författaren John Keel, major Donald Keyhoe, astronauten James McDivitt och psykologen David Saunders. Kända författarna Jacques Vallée och Erich von Däniken dök också upp. Premiärminister Eric M. Gary höll även han ett anförande.

Vi hoppas så småningom kunna återkomma med lite information om vad som behandlades vid kongressen, om den medförde några nya uppmärksammade avslöjanden
O S V. ■

PS

Tefatskonferens blev besvikelse

Mexico City (TT-DPA): Den "första internationella kongressen om oidentifierade flygande föremål i rymden (UFO)" avslutades i helgen i Acapulco, Mexico. Pressen var besviken. De ca 20 talarna, bland dem schweizaren Erich von Däniken, som alla har skrivit böcker om "flygande tefat", beskylldes av journalisterna för att bara eftersträva publicitet åt sig själva. De har inte lagt fram tillstymmelse till bevis för sina påståenden, ansåg man. □